

Til § 104.

Ifølge forslaget skal den nye lov være gældende i en 8 års periode, svarende til den periode, i hvilken byggestøtteloven af 1946 oprindeligt var gældende. Man har ved fastsættelsen af perioden lagt vægt på, at der skabes mulighed for en rationel tilrettelæggelse af byggevirksomheden på længere sigt.

I den gældende byggestøttelov er der for det sociale byggeri (kap. II), for parcelbyggeriet for mindrebemidlede (kapitel VI), for byggeri med socialt og kulturelt formål (kapitel VII) og for byggearbejder til forandring af ældre ejendomme (kapitel IX), fastsat årlige rådighedsbeløb, medens der for de øvrige lånekategoriens vedkommende er anført, at rådighedsbeløbene fastsættes på de årlige finanslove.

Det har i årenes løb vist sig nødvendigt at forhøje de i byggestøtteloven fastsatte rådighedsbeløb ganske betydeligt, og da det er vanskeligt i en lovgivning, der skal gælde i en årrække, at anslå de nødvendige bevillinger på forhånd, har man i forslaget indført en generel bestemmelse om, at udlånsmidlerne bevilges på de årlige finanslove.

Stk. 3 svarer til bl. § 1, stk. 2.

Til § 105.

Man har ønsket udtrykkeligt at fastslå, at det byggeri — såvel socialt som privat — der skal kunne opnå statslån, skal være uden luksuspræg, men dog udstyret med almindelige moderne bekvemmeligheder.

Man har gennem reglerne i stk. 3 og 4 ønsket at fremhæve, at det byggeri, der skal modtage offentlig støtte, skal opfylde kvalitetsmæssige krav, men at det på den anden side må være en forudsætning, at der udvises den størst mulige sparsommelighed med hensyn til udgifterne ved byggeriet, således at statens støtte ikke udstrækkes videre end nødvendigt er.

Endelig lovfæstes de hidtil praktiserede regler om fastsættelse af tidsfrister for byggeriets påbegyndelse og gennemførelse.

Til § 106.

Det fastslås nu udtrykkeligt, at statslån og statslånsskud skal bevilges forud for byggeriets igangsætning.

Denne regel er i overensstemmelse med gældende praksis og nødvendig for at sikre den administrative kontrol med statslånsbyggeriet. Der tænkes her dels på de vanskeligheder, en modsat ordning ville medføre i tilfælde, hvor projektet ikke opfylder de tekniske krav, som ministeriet mener at måtte stille, dels på det brud på et opstillet

byggeprogram, som en fri adgang til at igangsætte byggeri vil kunne medføre. Herved skal anføres, at ministeriet gennem administrationen af statslånsordningen navnlig i de senere år har arbejdsreguleringen stærkt for øje. Man agter som hidtil at opretholde kontakt med de større kommuner, for at bevillingen af statslån kan tilpasses arbejdskraftsituationen i de forskellige områder af landet. Man søger herigennem på den ene side at hindre arbejdsløshed indenfor byggefagene og på den anden side at undgå overbeskæftigelse med deraf følgende underbemanning af byggepladser.

I overensstemmelse med gældende praksis fastsættes i stk. 1, at lån og tilskud udbetales, når byggeriet er afsluttet og byggeregnskab aflagt. Fra denne regel gælder ifølge stk. 2 visse undtagelser, der også svarer til hidtidig praksis.

Reglen i stk. 2 nr. 2 lovfæster den „totalprojekteringsordning“, som med finansudvalgets tilslutning blev gennemført ved indenrigs- og boligministeriets cirkulære af 14. december 1951, hvorefter ansøgning om lån til større boligbyggeri først indsendes med skitseprojekt til forhåndsgodkendelse. Derefter tager ministeriet stilling til, hvorvidt sagen bør nyde fremme, og i bekræftende fald bestilles totalprojekt, samtidig med at der fra ministeriet bevilges lån til delvis dækning af projekteringsudgifterne. Dette forhåndslån udgør normalt 80 pct. af projekteringsudgifterne.

Gennem denne ordning har man tilsigtet og opnået, at få skabt et bedre udbudsmateriale, at bekæmpe ændringer i projekterne under byggeriets gang, at begrænse investeringer i projekter, som må opgives, og at skabe et beredskab af projekter, som kan igangsættes til de tidspunkter, da byggesituationen tilsiger det. Endelig lettes også ministeriets tekniske kontrol med byggeriet, ligesom man på et tidligt tidspunkt, hvor der endnu ikke er investeret ret store beløb i projekteringen, vil kunne stille de krav om ændringer, som bør gennemføres, for at projektet bliver hensigtsmæssigt udformet.

Reglen om, at forskudslånet konverteres til tilskud, såfremt byggeriet ikke kommer til udførelse, og dette skyldes forhold, som ikke kan lægges bygherren til last, er også i overensstemmelse med bestemmelserne i ministeriets ovennævnte cirkulære af 14. december 1951.

Reglen i stk. 2, nr. 3, svarer til bl. § 8.

Reglen i stk. 2, nr. 4, giver lovhjemmel til den hidtil praktiserede ordning med a conto udbetalinger på statslån, der skal medvirke til at nedbringe byggeriets renteudgifter.

Reglerne i § 106 finder ikke anvendelse på lån,